

28-03-2021 † ΚΥΡΙΑΚΗ Β'

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

† Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης
τοῦ Παλαμᾶ,

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.

ᾠχος α'. Ἐωθινὸν Θ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος ΠΡΩΤΟΣ

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένε-
το αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος Πρῶτος

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ
ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης
τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ
κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοὶ
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου

Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου,
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
φιλόανθρωπε.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου

ᾠχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστὴρ,
Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ
διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ
καλλονὴ, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος
ἀπροσμά-χητος· Γρηγόριε
θαυματουργὲ Θεσσαλονίκης τὸ
καύχημα κήρυξ τῆς χάριτος·
ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ
Παρθένου, καὶ σταύρωσιν
ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν
θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς
ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν
φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι
τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σιχολογίαν.

ᾠχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ,
στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ
ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν
Ἀνάστασιν, σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς
φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ...

Σταυρῶ προσηλωθεῖς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεῖς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Σπυρολογία, ἕτερα Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωήν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα Πατρί...

Εν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεῖς ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβρόν σοι Ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς

παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρών σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κερνάτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις, Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε, ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπέ' θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν

Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ
μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα
σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου
πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου. Τί μετὰ
νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς
Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ
τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ
τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ,
κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα,
ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα
ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ
σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα. Δόξα σοὶ ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα. Δόξα σοὶ ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα. Δόξα σοὶ ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ἠυλόγηταί σου...

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ. Ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν
παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος
τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν
ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ
Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Ἀντίφωνον Α'

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με,
εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,
Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ
θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὔσι
τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ
δόξα, ὡσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα
καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ
Τριάδι Μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β'

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψωσάς
με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ
Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾶ σου χειρὶ λαβὼν σὺ
Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ
πῦρ με φλέξη τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ
κτίσις καινουργεῖται, παλιandro-
μοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· Ἴσοσθενὲς
γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι
ὀδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ
Κυρίου, εὐφράνθη μοι τὸ Πνεῦμα,
συγχαίρει ἡ καρδιά.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος
μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων
ἐκτεθέντων, κριθῆσονται ἅπασαι,
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴν
προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς
Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ
προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ
Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ
προσώποις.

Προκείμενον

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Σπῆχ. **Τ**ὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ανάστασιν Χριστοῦ

θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου

ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Γοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς,

ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἢ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτιρῶν κάθαρον εὐσπλάγχνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχροαῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς

πρεσβείαις ῥῦσαί με πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυΐδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς α'

ᾠδὴ α'. ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Κοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται. Αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας. **Στίχ.** **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ

προδίδωσιν, ὁ ἐμπνεύσει θεία
φυχήν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας
αἰωνίων δεσμῶν, καὶ
συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ
ἐδόξασε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ·
χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος·
χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ,
καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν
Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ
κυήσασα.

Κανὼν α', Ὠδὴ α', τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι καὶ
θεολόγων οἱ πρόκριτοι καὶ
γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε
συνέλθετε εἰς ἐνότητα ὑμνῆσαι
κατ' ἀξίαν τὸν πνευματορρήτορα
θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως τῆς
Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας
Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ
πανάριστος ποιμὴν Θεσσαλονίκης,
ὁ κόσμος τοῦ τάγματος Ἱεραρχῶν
ἀληθῶς.

Δόξα Πατρί...

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας,
κρείττονα βίον καὶ τέλειον Πάτερ
ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα καὶ
ὁμότροπος καὶ σύμφρων
ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός
σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς
ὁδὸς ὀδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα
σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γὰρ καὶ
πρὸς βάραθρα κακίας ὀλισθαίνω,
ἐξ ὧν με ἀνάγαγε τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ γ'.

Ἦχος α'.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν
βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ
συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,
περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν,
τοῦ βοᾶν σοι, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ
ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης
Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία
ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ,
πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ
καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως,
τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης
Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν
ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία
ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ,
ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς
συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς
χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα,
τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς
τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
ἠμφίεσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ,
Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ
παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ
σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ,
φλεγόμενη ἄκαυστα, σαφῶς

προεμήνυσε, τήν τὸ πῦρ δεξαμένην
τὸ ἄστεκτον.

*Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τοῦ Τριωδίου
ᾠχος δ'.*

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ρεῖθρα τῶν θείων
διδαχῶν σου φυλάττοντες πᾶσαν
μηχανὴν τῶν κακοδόξων φεύγομεν,
καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς
ιεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας
τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μωρὰς τῶν
κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ
Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων
ἐν τῇ καρδίᾳ σου δι' ἧς μετ' ἡχου
ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων
φρυάγματα.

Δόξα Πατρί...

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς
φθειρομένης πᾶσαν ἡδυπάθειαν
σοφὲ ἀσκητικῶς ἐζώσας ψυχῆς
σου τὰ κινήματα καὶ ταύτην θεῖον
ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εν γνώσει φρενῶν καὶ
προαιρέσει αἰσχρὰν τε καὶ ἄσωτον
ζωήν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα, ἀλλὰ
στοργῇ τῇ τοῦ Τόκου σου Παρθένε
Θεονύμφευτε, δῆσόν με θεία
πρεσβεΐα σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον

ᾠχος πλ. δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ
θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν
λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα
ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε
θεορρήμον. Ἀλλ' ὡς νοῦς Νοῦ τῷ
πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν
τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον,
ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς
χάριτος.

Ὁ Οἶκος

Πρὸς τὸ «Ἄγγελος πρωτοστάτης»

Ἄγγελος ἀνεφάνης ἐπὶ γῆς
τῶν ἀρρήτων, τὰ θεία τοῖς βροτοῖς
ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν
Ἄσωμάτων φωναῖς ἀνθρωπίνῳ νοῦ
τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας
ἡμᾶς, καὶ βοᾷν σοι Θεορρήμον,
ἔπεισας ταῦτα·

Χαῖρε δι' οὗ τὸ σκότος
ἠλάθη, χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς
ἀντεισηλθε.

Χαῖρε τῆς ἀκτίστου
Θεότητος Ἄγγελε, χαῖρε τῆς
κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν
Θεοῦ φύσιν εἰπών, χαῖρε, βάθος
δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε ὅτι τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ καλῶς εἶπας, χαῖρε, ὅτι τὰς
δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.

Χαῖρε, φωστὴρ ὁ δείξας τὸν
Ἥλιον, χαῖρε κρατὴρ τοῦ νέκταρος
πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια
λάμπει, χαῖρε, δι' οὗ ἐσκοτίσθη τὸ
ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφὲ τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος νικητῆς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῆς Ἱεράρχης, πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα... *Τὸ αὐτὸ.*

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρία Πανάμωμε, σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάγων πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Ἄχραντε κατὰ τῶν δούλων σου.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...

Εξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης.

Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι

Δοὺς Ἰλαρίων γῆ τὸ γῆθεν σαρκίον,

Γῆν Μακάρων ὥκησε τὴν μακαρίαν.

Ὅγδῳ Ἰλαρίωνα κινήσατο εἰκάδι πότμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἡρωδίωνος, ἐνὸς τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι

Ῥόδον νοητὸν ὦν σαφῶς Ἡρωδίων,

Εἴφει τρυγηθεῖς, αὖθις ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Ἐπίμνημα τοῦ Τριφύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρα τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Στίχοι.

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,

Πηγῇ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

ᾠδὴ α'.

ᾠδὴ δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρα τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον,

Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Σπ'χ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠδὴ δ')

Σπ'χ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρίῳ μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπ'χ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπ'χ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας

αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία
ᾠδὴ θ'

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ',

ᾠχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Κυγκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας,

οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας εἴρηκας, καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας. Μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ τοῦ Ἁγίου

ᾠχος β' . Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Χαῖρε Πατέρων καύχημα θεολόγων τὸ στόμα, τῆς ἡσυχίας σκῆνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν Διδασκάλων ἀκρότης πέλαγος τὸ τοῦ λόγου, πράξεως χαῖρε ὄργανον θεωρίας ἀκρότης θεραπευτά, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρωπίνων, Πνεύματος χαῖρε τέμενος καὶ θανῶν καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι πάρεσο ἐν ἀνάγκαις τῆς τελευταίας ἡμέρας μὴ Σατάν ἡμᾶς λάβη, μὴ Ἄδης μὴ ἀπώλεια, Βήματι τοῦ Υἱοῦ σου τῷ φοβερῷ, ἀνευθύνους ἅπαντας παραστῆναι, ὧ Θεομήτορ Δέσποινα **(ὁ β' χορὸς)** ποιήσον σαῖς πρεσβείαις.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπληνὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπῆχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται

πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριο πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ο τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας Σταυρὸν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα ψάλλομεν

τὰ ἐπόμενα τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὴν μακαρίαν ἐν Κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς Ἱεράρχα Γρηγόριε, χάριν θαυμάτων πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν μακαρίαν ἐν Κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς Ἱεράρχα Γρηγόριε, χάριν θαυμάτων πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί

Σπῆχ. Ἐτόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν. Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ορθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας, καὶ Πίστεως τὸν σπόρον πληθύνσας καλῶς, τῇ ἐπομβρία τῶν λόγων σου, ἐκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικὸς γεωργὸς Θεῷ προσήνεγκας.

Σπῆχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν, Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι, καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στερρὸς ἀθλητῆς, καὶ ἀσκητῆς ἀναδέδειξαι,

καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός,
τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Δόξα... Ἰδιόμελον τοῦ Τριφύλου
Ἦχος πλ. β'

Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων
πορευομένοις φῶς ἀνέτειλας
Χριστέ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας,
καὶ τὴν εὐσημον ἡμέραν τοῦ
Πάθους σου δεῖξον ἡμῖν, ἵνα
βοῶμέν σοι· Ἀνάστα ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς

Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις,
Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ
σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης
ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ
ἀνακέκληται, ἡ κατάρα
νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ
θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες
βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας,
δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἦχον α' (Ἀρχὴ ἢ σύντομος)

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ
φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν
σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν
σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε
Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων
τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ

κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,
ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου
ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν
με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης
ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ
εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν
τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου
τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον

ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον

Τροπᾶριον. Ἦχος β'

Γήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ

βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος β'.

Στίχ. **Ἄ**ίνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς

ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν
τῆς ἁγίας Τριάδος,
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος α'.

Σπῆχ. α'. Ἄυτη ἡ ἡμέρα
Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος Πρῶτος

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ
ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης
τριήμερος Σωτῆρ, δωρούμενος τῷ
κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβρόν σοι
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου,
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
φιλόανθρωπε.

Μικρὰ Εἰσοδος. Εἰσοδικόν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον

ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ
ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης
τριήμερος Σωτῆρ, δωρούμενος τῷ
κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβρόν σοι
ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου,

δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
φιλόανθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου

ᾠχος πλ. δ'

Ορθοδοξίας ὁ φωστῆρ,
Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ
διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ
καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος
ἀπροσμάχητος· Γρηγόριε
θαυματουργὲ Θεσσαλονίκης τὸ
καύχημα κήρυξ τῆς χάριτος·
ικέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ

*(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον
ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Κοντάκιον

ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ
νικητήρια,

Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν
εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου
Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος
ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρωσον,

Ἰνα κράζω σοι· Χαῖρε,
Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τρισάκιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *γ'*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἤχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου
ἐφ' ἡμᾶς.

Σπῆχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν
Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **1:10, 2:1-3**

Ἀδελφοί, Κατ' ἀρχάς σὺ,
Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ
ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ
οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ
διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον
παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ
περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ
ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ,
καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.
Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ
ποτε· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου; οὐχὶ πάντες εἰσὶ
λειτουργικὰ πνεύματα εἰς
διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς
μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;
Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς
προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ
ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι'
Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο
βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ
παρακοῆ ἔλαβεν ἔνδικον
μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς
ἐκφρευξόμεθα τηλικαύτης
ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν
λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ
Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς
ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλουῖα. (γ'). Ἦχος α'.

Σπῆχ. Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς
ἐκδικήσεις ἐμοί καὶ ὑποτάξας

λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Σπῆχ. Μεγαλύνων τὰς
σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ
ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ
Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως*

Ἐπὶ σοὶ χαίρει.

Κοινωνικόν

ἤχος Β'

Λινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα.

ἤχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος. *(τρίς).*

Ἀπόλυσις

«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν.

Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.